

Nebeské mlýny

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, a to slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 23, 1-6)

1 Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.

2 Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod,

3 naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

4 I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.

5 Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.

6 Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.

Píseň: SV 319 – Svý kroky rozezpívej

Modlitba

Pane Bože, z tvé ruky vzešel tento svět ve vši jeho barevnosti a pestrosti. Tebe smíme vyhlížet v našich životech, jako toho, kdo v Ježíši Kristu přivede zase všechno k sobě. Víš také o nás, ať začínáme či jsme v koncích. Prosíme, abys nám dal poznat také dnes svou obživující moc, daroval nám svého Ducha, který i dnes tvoří nové. Buď s námi a navštiv nás, daruj nám naději, silu, moudrost a chuť žít. Hospodine, který jsi zaslíbil, že všechno změníš v nové, přijmi a změň to, co prošlo našima rukama a co se proměnilo i kvůli nám ve zlé... Hospodine, který jsi zaslíbil, že budeš bydlet uprostřed nás, učiň, abychom ti byli lidem a ty našim Bohem, navštiv nás už dnes svým svatým Duchem, abychom jím byli proměnění. Amen

I. Čtení (Mt 25, 31-46)

31 Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy;

32 a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů,

33 ovce postaví po pravici a kozly po levici.

34 Tehdy řekne král těm po pravici: ‚Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.‘

35 Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne,

36 byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.‘

37 Tu mu ti spravedliví odpovědí: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít?‘

38 Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě?

39 Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?‘

40 Král odpoví a řekne jim: ‚Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili.‘

41 Potom řekne těm na levici: ‚Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům!‘

42 Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít,

43 byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘

44 Tehdy odpovědí i oni: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?‘

45 On jim odpoví: ‚Amen, pravím vám, cokoli jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.‘

46 A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.‘

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 8 – Přes diakonii k dalšímu zvěstování)

Jak je rozdělená práce v našem sboru? Jaké tu máme „služebníky“? Mají i děti v našem sboru nějaký úkol? Co bychom mohly dělat my, děti z nedělní školy? Nápady – „služba dětí“ – písně v bohoslužbách, čtení při rodinných bohoslužbách, výroba přání starším členům sboru (jubilea, svátky), vánoční divadlo zahrané pro celou školu nebo domov důchodců, po-moc s úklidem nedělních prostor atd.

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 714 - Někdo mě vede za ruku, když bojím se jít tmou

Kázání (Mt 25, 40; 45)

40 Král odpoví a řekne jim: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili.“

45 On jim odpoví: „Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.“

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté

určitě znáte přísloví: „Boží mlýny melou pomalu, ale jistě.“ **Boží mlýny** jsou spolehlivá firma. Nepříliš rychlá, ale nakonec bude všechno semleto, jak semleto být má a každý dostane přesně tolik, kolik má dostat. Někdo tomu říká karma, někdo jiní Boží soud nebo se najdou i takový, kteří tomu nevěří.

Co ale má kdo dostat? Jak to tedy nakonec bude vypadat, až ty Boží mlýny domelou poslední zrníčko? U Boha je možné všechno... Nadít se tedy můžeme čehokoliv – ale jak to bude s těmi ovceci po pravici a kozly po levici (Mt 25,33), jak to bude s koukolem, který nepřítel našel do pšenice (Mt 13,25). Jak to bude vypadat, až Bůh řekne svoje poslední slovo?

Jasně, že známe ty pasáže, které mluví o tom, že ti kozlové uslyší: Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům! Ovce pak: Pojdte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Suma sumárum – **nebe a peklo**. Nemůžeme je z Bible vyškrtnout a bylo by to špatné se o to snažit. Jsou to obrazy, které nás učí brát vážně to, co děláme. Není to jedno. Není jedno, jestli jako ti kozlové po levici přehlídíme potřebné tohoto světa. Není jedno, jestli nejsme jen škodící. Je až k zaplakaní, když jsme jako plevel ve pšenici, který ubírá živiny, a kdyby byl sklizen s obilím, tak je celá úroda nanic. U Boha je možné všechno. Je u něj tedy možné oddělení dobrých a zlých, ale i dobra a zla, které jsme nechali pro růst v našich srdcích.

Není to trochu nudné čtení, slyšet v evangeliu stejná slova o posloužení **tříkrát**, resp. **čtyřikrát**? Dnešní moderní svět není zvyklý na opakování se. Ale poslední Kristovo veřejné vystoupení v Matoušově evangeliu je **momentem slavnostním**. Tady se už nikdo nemůže vymlouvat.

V otázce JK vůbec nezazní téma zbožnosti, modlitby, zachovávání předpisů, řádů. Ptá se pouze, jak jsme **posloužili druhým**! Snad by se dalo shrnout, že vztah k druhým lidem je **řídícím faktorem** pro vstup do Božího království. A opakem je lhostejnost, neochota, laxnost. Obraz posledního soudu nemusí být hrozbou, ale povzbuzením pro každého, kdo se snaží, i když se mu zdá, že to je málo. Pán se ptá i na nejdrobnější snahu a každá taková má velký význam.

Ježíš ve svém kázání mluví o posledních věcech, o posledním soudu. Ta představa **nebeských mlýnů**, které melou, je docela rozšířená, a proto není jedno, jak žijeme. Ta představa je spojená s vírou ve vzkříšení, a podle Ježíše to nebude **mezinárodní soudní tribunál**, bude to, jako když se třídí ovce a kozli, když vcházejí večer zpátky do ovčince. A to je podobenství, nikoli tedy sci-fi scénář nebo jízdni řád.

To, že soudce rozsoudí na dvě skupiny – není překvapivé, překvapivé je to, podle čeho se to rozhoduje. Ježíš dokonce **čtyřikrát** opakuje, podle čeho že to bude soudit. Ta kritéria ukázal svým životem, tím, jak si on všiml druhých lidí, jak přistupoval k situacím a k možnostem světa i tomu nemožnému, co se tady na světě děje. A podle něj nejde tolik o to, abychom věděli, jak to celé bude, ale naopak abychom se pořádně dovedli podívat kolem sebe už nyní. A uviděli potřebné, ve kterých on je nablízku.

Jenom se na chvíli zamysleme, co nás dělá morálními, etickými, křesťanskými! Proč zrovna dnes sedím v kostele? Co chci, a co žádám od Boha? Splňuji vůbec něco z jeho nabídky pro záchranu a objevení smyslu života?

Když se mluví o posledním soudu, je to trochu o strach. Ale s Bohem je to vždy spojené s **nadějí**. Aby to bylo nadějně i pro nás, měli bychom bedlivě poslouchat, co tady Ježíš říká.

Alexandr Flek tu jeho šestici nepatrných přenesl do dnešních podmínek (Parabible, str. 135): „Byl jsem totiž bezdomovec a ubytovali jste mě, byl jsem gay a neodsuzovali jste mě, byl jsem imigrant a přijali jste mě, byl jsem cikán a zaměstnali jste mě, byl jsem v děcáku a adoptovali jste mě. Byl jsem postižený a integrovali jste mě.“

O hodnotě člověka nevypovídá náš vztah k mocným a k těm, co jsou nahoře, ale náš vztah k **nepatrným**. Tak prostě to podle Ježíšových posledních slov je. Ovšem má to háček – obě ty skupiny roztříděných říkají shodně:

A kde že jsme tě viděli? V odpovědi těch druhých, těch, co neposloužili, dokonce nalezneme snad takřka výčitku: Kdy jsme tě viděli? Proč jsi nám to neřekl, proč ses nepředstavil?! Kdybychom aspoň jasně věděli, že seš to ty!

Ale právě tady to Ježíš říká. Tady ve svých slovech posledního kázání, v podobenství na rozloučenou to říká naprosto jasně, dokonce dvakrát tuplovaně – **v těch maličkých mě uvidíte a potkáte**. V těch nepatrných se můžete setkat se mnou.

Modlitba (dle ter Lindena): Pane Ježíši Kriste, přišel jsi, přišel jsi jako král, král, který slouží. A jednou přijdeš jako král ve slávě. Možná se to protahuje, ale ty přesto přicházíš a než přijdeš jako král ve slávě, přicházíš v těch nejmenších. Možná jsem tě zase včera minul. Odpusť mi to. A dej, abychom tě potkali – dneska, tam, kam půjdeme a kde budeme – kde potkáme druhého, který bude potřebovat nás, naši blízkost, pomoc, tichou přítomnost, napraženou ruku. Kéž tě nemineme. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 405 - To já, ó Pane můj, stojím tady v modlitbách

Ohlášky

Přímolvná modlitba

Pane Ježíši Kriste, přicházíš k nám v nepatrných a přehlížených, prosíme dej, abychom je nemíjeli a tím i tebe – a dovedli se setkávat a být si nablízku. Teď aspoň ve svých modlitbách. Modlíme se za lidi bez domova. Myslíme na uprchlíky a vyhnance. Přimlouváme se za vězněné. Modlíme se za zahraniční pracovníky, kteří tu s námi žijí – často v nuzných podmínkách.

Modlíme se za ty, kdo jsou jiní – vzhledem, svou sexuální orientací – a druzí na ně hledí skrz brýle svých předsudků. Myslíme na ty, kdo jsou pro svou jinakost diskriminováni. Modlíme se za porozumění mezi národy, rasami, náboženstvími.

Myslíme na děti, kterým se zdá, že je nikdo nemiluje. Modlíme se za děti v dětských domovech. Modlíme se za děti ve školách i doma, za učitelky a asistenty, ředitele. Přimlouváme se za ty, kteří žijí s postižením.

Přimlouváme se za obyvatele zemí, kde se bojuje, hladoví. Prosíme za spravedlnost a mír ve světě: za ty, kdo trpí, za ty, kterým se křivdí, za ty, kterým jsme my ukřivdili, za ty, kdo žízní po spravedlnosti a jejich nouzi lidská spravedlnost neutiší.

Modlíme se za tvůj lid, za jednotu církví, za naši zodpovědnost, otevřenost, srozumitelnost. Myslíme na ty, kdo v církvi slouží a pracují. Modlíme se za tento sbor, za náš seniorát, za naši církev, ale i za všechny další církve a jednoty lidu. Přimlouváme se za Diakonii a charitu.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 330 - Odpusť, že dnes tak jako včera

Slůvko dětí

Posláni (1. Tes 5, 14-15)

14 Klademe vám na srdce, bratři, kárejte neukázněné, těšte malomyslné, ujímejte se slabých, se všemi mějte trpělivost.
15 Hledte, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi sebou a vůči všem.

Požehnání

Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází.

Milost vám a pokoj od Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země.

Milost vám a pokoj od Duchu Svatého, našeho Přímolvce u Boha Otce a dobrého Rádce na naši cestě.

Bohu Otci i Synu JK i DS – sláva i moc navěky. Amen

Píseň: SV 422 – Jak dobré a utěšené